

LUNDS
UNIVERSITET

USA:s “nya” roll i världen

En studie om USA:s förändrade syn på Trans-Pacific Partnership
(TPP) under Barack Obama och Donald Trump

Abstract

The United States has for decades conceived of itself as a world leader and maintained an outward-facing, active foreign policy as a result. However, under President Trump, the conception of the U.S. as the arbiter of world affairs has experienced a reversal and the U.S. is returning to an isolationist mindset. Emblematic of this reversal is the changing U.S. stance toward the Trans-Pacific Partnership (TPP), an agreement which was to create the largest free-trade area in the world. Under the Obama administration, the U.S. led the way in negotiating the TPP. However, Trump left the TPP negotiations on his first day as president. Therefore, the purpose of this paper is to explain the U.S. relationship to the TPP based on Obama's and Trump's national role conception and how this change has affected the U.S. role in the world. For this qualitative case study, I use a theory consuming method with *role conception* as the chosen theory. In short, *role conception* argues that a state can have one or multiple national roles that affect the state's behavior and is partly dependent on the beliefs of the country's decision-makers. The conclusion of this paper is that Obama and Trump had two different *role conceptions* about the U.S. – one internationalist and one isolationist. Therefore, I draw the conclusion that under Trump the U.S.'s role conception has changed and is swinging toward isolationism for the first time since 1945.

Nyckelord: USA, Trans-Pacific Partnership, TPP, Obama, Trump, role conception, role theory
Antal ord: 9981

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
1.1 Syfte och frågeställning	1
1.2 Metod och material	2
1.3 Tidigare forskning.....	3
1.4 Avgränsning	4
1.5 Disposition	4
2. Teori	6
2.1 Role conception	6
3. USA:s nationella roll i världen.....	9
3.1 USA:s historiska nationella roll i världen.....	9
3.1.1 USA:s historiska “pendelslag” inom utrikespolitiken	9
3.1.2 USA:s utrikespolitik sedan Kalla krigets slut (1991) till slutet av Obamas presidentskap (2017).....	10
3.2 Respektive presidents bild av USA:s nationella roll i världen	11
3.2.1 Barack Obamas bild av USA:s nationella roll i världen	11
3.2.2 Donald Trumps bild av USA:s nationella roll i världen	12
4. USA:s relation till Trans-Pacific Partnership (TPP).....	14
4.1 Trans-Pacific Partnership (TPP)	14
4.1.1 Barack Obamas relation till TPP.....	14
4.1.2 Donald Trumps relation till TPP	15
5. Den politiska förändringen i USA – den otippade vinnaren.....	17
5.1 Donald Trump vinner presidentvalet 2016	17
6. Diskussion	19
6.1 Hur kan vi förklara USA:s relation till Trans-Pacific Partnership utifrån Barack Obamas och Donald Trumps nationella rolluppfattning?	19
6.2 Hur har denna förändring påverkat USA:s roll i världen?	21
6.3 Sammanfattning och slutsats.....	23
6.3.1 Slutsats av diskussion	23
6.4 Fortsatt forskning inom området.....	24
7. Referenslista	25

1. Inledning

Världen är inte sig lik. USA, som länge betraktats som en global ledare med en obligation och rättighet att skydda och främja frihet i världen (Holsti 2010, s. 397f.) från exempelvis tyranner och “fiender mot friheten” (Holsti 2010, s. 382) har gjort en total kursomläggning i sitt utrikespolitiska beteende. Det första steget i denna kursomläggning var att USA valde att lämna Trans-Pacific Partnership (TPP) – ett frihandelsavtal som bestod av totalt 12 länder runt om Stilla havet (TT-AFP-Reuters 2018) och som skulle bli världens största frihandelsavtal. Totalt skulle TPP ansvara för 40 % av världsekonomin (Chatzky & McBride 2019). Vidare var Barack Obama en stark förespråkare för TPP där han argumenterade att TPP skulle vara en källa för möjligheter för omvärlden, särskilt för USA (Skonieczky 2018, s. 65). Dock trädde TPP aldrig i kraft på grund av att den nya presidenten Donald Trump valde att formellt lämna avtalet under hans allra första dag som president (Chatzky & McBride 2019). Trump argumenterade att TPP huvudsakligen skulle resultera med en “nationell katastrof” för landet (Skonieczky 2018, s. 65).

Detta världsfenomen gör det intressant att undersöka och förklara USA:s relation till TPP utifrån Barack Obamas och Donald Trumps nationella rolluppfattning och hur denna förändring har påverkat USA:s roll i världen. Detta på grund av att de amerikanska folkvalda presidenterna är empiriska symboler för den amerikanska befolkningens vilja samt att presidenten har stor makt inom den amerikanska utrikespolitiken (Winiarski 2018).

1.1 Syfte och frågeställning

Syftet med denna uppsats är att förklara USA:s relation till TPP utifrån Barack Obamas och Donald Trumps nationella rolluppfattning och hur denna förändring har påverkat USA:s roll i världen. USA:s beslut om att lämna TPP motsätter landets historiska nationella roll i världen, vilket därmed är intressant att undersöka. Att identifiera de olika rolluppfattningarna hos respektive president är nyckeln till att förstå USA:s relation till TPP och hur denna förändring har påverkat landets roll i världen. Uppsatsen kommer således att fokusera på Obama och Trump eftersom det var dessa två presidenter som huvudsakligen förhandlade om TPP och som hade två motsatta politiska ställningar gentemot avtalet. Dessutom är det amerikanska politiska systemet uppbyggt på ett sådant sätt att presidenten kan utforma landets utrikespolitik i stor utsträckning (Winiarski 2018), vilket ytterligare stärker valet att enbart studera presidenterna. Presidenterna är även ett uttryck för USA:s roll i världen på grund av att de är ytterst folkvalda och representerar den nationella rollen bäst. Därmed stärks syftet med uppsatsen.

Mina frågeställningar är följande:

- Hur kan vi förklara USA:s relation till Trans-Pacific Partnership utifrån Barack Obamas och Donald Trumps nationella rolluppfattning?
- Hur har denna förändring påverkat USA:s roll i världen?

1.2 Metod och material

För att besvara mina frågeställningar har jag valt att använda mig av en kvalitativ fallstudie (Svensson & Teorell 2007, s. 10) på grund av att jag enbart kommer att avgränsa mig till två presidenter i USA och inte inkludera fler aktörer. Mitt arbete kommer alltså att vara en "intensiv" undersökning eftersom den beskriver fenomenet på djupet istället för på bredden (Svensson & Teorell 2007, s. 267). Vidare kommer min uppsats att ha en förklarande forskningsdesign eftersom i min första del av frågeställningen vill jag identifiera varför både förespråkandet och lämnandet av TPP inträffade på grund av respektive presidents nationella rolluppfattning om USA. Med andra ord söker jag efter en kausalitet i min uppsats och därmed är mitt arbete även en "orsaksanalys" då jag har ambitionen att ange orsakerna till utfallet (Svensson & Teorell 2007, s. 27). Dessutom är min andra del av frågeställningen en "effektanalys" där jag strävar efter att förklara effekten (ibid.) av landets "nya" roll i världen där lämnandet av TPP är startpunkten för denna roll. Jag är medveten om kritiken att det generellt rekommenderas att enbart använda en orsaks- eller effektanalys. Dock är det mest väsentliga att en författare har skillnaden klar mellan de olika analyserna och därför bör en uppsats inte begränsas till enbart en sorts analys. För att undvika att orsaks- och effektanalysen blandas samman har valet gjorts att separera frågeställningar och besvara dessa enskilt i analysen.

En teorikonsumerande metod används som är lämpad för att förklara fallet där jag först har valt fall och sedan valt teori. En ytterligare anledning för valet är att det centrala i undersökningen är att pröva huruvida en given faktor kan ge en förklaring till varför utfallet skedde i *just det undersökta fallet* (Esaiasson m.fl. 2017, s. 89f.). Teorin *role conception* har valts med ambitionen att förklara fallet då USA historiskt sett varit betraktad som en global ledare som starkt förespråkar fred och frihet i världen (Holsti 2010, s. 382) men att landet valde att lämna TPP, vilket motsäger den klassiska rollen USA tidigare haft. Därmed är teorin lämplig för arbetet för att den behandlar olika nationella roller stater kan anta. En ytterligare anledning till varför teorin passar arbetet är eftersom den också argumenterar för att den nationella rollen är beroende av de olika politiska beslutsfattarna i landet på grund av dessa påverkar vilken riktning staten ska ta och uppfattas av andra (Morin & Paquin 2018, s. 271f.), vilket kommer att vara fruktsamt för att besvara frågeställningarna.

Den inomvetenskapliga relevansen är att det är ett "tungt" fall (Svensson & Teorell 2007, s. 152), vilket innebär att det är ett betydelsefullt fall som påverkar världspolitiken, särskilt med tanke på USA:s specifika maktposition i världen. Därmed är det viktigt att förstå detta världsfenomen för att i sin tur förstå vilken betydelse detta har för världen, vilket även är den utomvetenskapliga relevansen. En ytterligare faktor inom den utomvetenskapliga relevansen är att det är intressant att undersöka och förklara varför de två olika presidenterna valde att handla

och agera på två motsatta sätt gällande ett frihandelsavtal som skulle leda till signifikanta förändringar för både USA och omvärlden (Svensson & Teorell 2007, s. 18).

Källkritik har varit centralt i mitt arbete. Källkritikens fyra kriterier har följts vilket är: 1) äkthet; 2) närhet i tid; 3) rum; 4) tendens och oberoende (Svensson & Teorell 2007, s. 104ff.). Därmed har jag valt att göra ett brett urval av olika källor för att uppfylla en bred mångfald och öka uppsatsens oberoende. Jag har valt använda både primärkällor och sekundärkällor. Det har varit väsentligt att få en förståelse om respektive presidents vision och uppfattning för USA:s roll som stat, och därför har jag delvis införskaffat detta via beslutsfattarnas egna publikationer. Jag har använt mig av Obamas böcker *Att våga hoppas – tankar om den amerikanska drömmen* (2009) och *Tron på förändring – Barack Obamas plan för att förnya Amerika* (2010). På motsvarande sätt har jag använt mig av boken *Crippled America: How to Make America Great Again* (2015) skriven av Donald Trump. Jag har även använt mig av debattartiklar, tal och intervjuer av respektive president för att utöka materialurvalet. Genom att använda dessa primärkällor har jag strävat efter att uppfylla källkritikens fyra kriterier, särskilt gällande äkthet, närhet i tid och tendens och oberoende.

Sekundärkällor har använts för att utöka materialurvalet samt för att få ett bredare perspektiv om händelseförloppet. Jag är medveten om risken att nyhetsartiklar kan ha dolda politiska agendor, vilket innebär mindre tendens och oberoende. Därför har jag valt att använda mig av olika nyhetsartiklar och rapporter publicerade på olika nyhetssidor såsom BBC, The New York Times, The Washington Times, och Time för att minimera denna risk. Jag har strävat efter att införskaffa sekundärmaterial som legat nära i tid som själva händelseförloppet för att uppfylla källkritikens kriterium. Dessutom har jag använt mig av sekundärkällor för att införskaffa material för min teori om *role conception*. I första hand använde jag *Foreign Policy Analysis – A Toolbox* (2018) av Jean-Frédéric Morin och Jonathan Pacquin för att få grundtanken om teorin. Sedan valde jag att använda mig av Morin och Pacquins referenslista om teorin för att förse mig med ytterligare material om denna, såsom olika tidskriftsartiklar skrivna av Cristian Cantir, Juliet Kaarbo, Martin Hollis och Steve Smith. Slutligen kompletterade jag teorin med Lisbeth Aggestams bok om *role conception*.

1.3 Tidigare forskning

Det finns tidigare forskning inom området, exempelvis hur USA agerar under en unipolär respektive multipolär värld. Det finns två skolor som försöker förklara beteendet – den första är den *konservativa hegemoniska skolan* som är bäst representerad av Robert Kagan. Huvudargumentet är att makt ger upphov till unilaterialism där ledande stater försöker utöva makt utan så mycket hinder som möjligt, vilket innebär i detta fall att USA har mindre incitament att handla enligt multilaterala ramverk. Följaktligen resulterar detta med att den internationella världsordningen är mer baserad på USA än regler och institutioner (Monten 2007, s. 125f.). Den andra är den *liberala hegemoniska skolan* som G. John Ikenberry lagt grund till. Huvudargumentet är att stater har ett intresse att få "institutionella" förhandlingar där de får en ledande roll att etablera en internationell ordning. Teorin menar att USA inte kan uppnå allt på egen hand, trots landets ledande position i världen, vilket resulterar med multilateralism (Monten 2007, s. 127f.).

Tidigare forskning rör sig även om de ideologiska skillnaderna mellan liberal internationalism och *Jacksonian nationalism* och hur detta påverkat USA:s roll i världen. Kort menar denna forskning att tidigare amerikanska administrationer sedan 1945 präglats av liberalism och internationalism vars huvudidéer kretsar kring exempelvis demokrati, kapitalism, utöka traditionella säkerhetsallianser och export av amerikanska idéer och normer (Clarke & Ricketts 2017, s. 370). Dock under Trump uppstår det ett nytt skede i amerikansk utrikespolitik s.k. *Jacksonian nationalism* som prioriterar populistiska värden och militärstyrka (Clarke & Ricketts 2017, s. 366). Mer specifikt menar *Jacksonian nationalism* att amerikanska regeringar ska göra allt i sin makt för att främja “folket” (Clarke & Ricketts 2017, s. 369; Biegon 2019, s. 523). *Jacksonian nationalism* tar lite hänsyn till internationell lag, multilaterala institutioner och “soft power” (Biegon 2019, s. 523f.).

1.4 Avgränsning

För att uppsatsen ska vara möjlig att genomföra inom utsatt tid har en avgränsning gjorts gällande tidsramen, aktörer, teori och tidigare forskning. Jag har exempelvis enbart valt att begränsa mig till Obama och Trump på grund av att dessa två beslutsfattarna ligger nära varandra tidsmässigt. Jag har även valt att begränsa mig till respektive presidents relation till TPP samt deras individuella rolluppfattning av USA:s nationella roll i omvärlden. För att även kunna besvara min frågeställning är det nödvändigt att inkludera den politiska förändringen i USA där Trump vann presidentvalet 2016. Detta på grund av att det signifikanta är att Trump valde att dra sig ur TPP under sin första dag som president, vilket är en symbolisk handling för påbörjandet av USA:s “nya” roll i världen. Jag behöver därför förklara Trumps vinst i denna uppsats på grund av att inrikespolitiken, det vill säga att Trump vann som folkvald representant, formar utrikespolitiken. Dock innebär detta inte att det är nödvändigt för mig att inkludera inrikespolitiken under Obama eller orsakerna till Obamas vinst eftersom Obama representerade och fortsatte den traditionella roll som USA har antagit sedan andra världskriget (Lundestad 1986, s. 408f.). En ytterligare avgränsning som jag har gjort är att exempelvis inte inkludera den amerikanska kongressen eller högsta domstolen, samt att inte inkludera utomstående aktörer, såsom intressegrupper och lobbyister samt deras påverkan på respektive presidents relation till avtalet. För att även kunna utföra min uppsats inom utsatt utrymme och tid har jag inte inkluderat viss tidigare forskning, såsom hur USA agerar i en unipolär och multipolär värld, samt demokraternas och republikanernas olika ideologiska skillnader på grund av att det hade blivit för många variabler för uppsatsen.

1.5 Disposition

Uppsatsen inleds med ett första kapitel som behandlar mitt val av metod och material för denna uppsats. Vidare avslutas detta kapitel med vilka avgränsningar jag gjort gällande tidsperioden och aktörer för att kunna genomföra detta arbete inom utsatt tid. Därefter i kapitel två följer en presentation av min teori *role conception*. I det tredje kapitlet presenterar jag den första empirin vilket är om USA:s nationella roll i världen, både historiskt samt respektive presidents bild av landets roll i världen. Vidare i det fjärde kapitlet redogörs vad TPP var för avtal och sedan introduceras Obamas och Trumps individuella relation för TPP. I kapitel fem presenterar jag

den politiska förändringen som skett i USA där Trump vann presidentvalet 2016. Från kapitel tre till fem rör alltså uppsatsen sig från historien framåt i tiden i kronologisk ordning. Avslutningsvis i kapitel sex följer en diskussion där jag diskuterar och analyserar mitt fall utifrån teorin. Arbetet avslutas med en sammanfattning och slutsats samt en rekommendation om fortsatt forskning inom området.

2. Teori

Det finns olika delar som utgör rollteorin, till exempel 1) *role expectation*; 2) *role conception*; 3) *role performance*; 4) *role-set* (Aggestam 2004, s. 63). För att kort summera handlar *role expectation* om hur "de andra", det vill säga utomstående aktörer utanför staten, uppfattar statens nationella roll i världen. *Role conception* handlar om hur den egna staten uppfattar sin egen roll där det finns ett fokus på beslutsfattarnas vision om nationens roll. *Role performance* handlar om hur stater agerar och detta är starkt beroende av staters *role conception* hos beslutsfattare och *role-set* berör den samling av roller en stat har (Aggestam 2004, s. 63ff.). För min uppsats kommer jag att i huvudsak att fokusera på *role conception* för att besvara frågeställningarna då det finns ett fokus på beslutsfattarnas roll, dock kommer övriga delar inom teorin att beröras eftersom dessa är svåra att helt utesluta.

2.1 Role conception

Att förklara det utrikespolitiska beteendet hos stater har varit en utmanande uppgift för forskare inom internationella relationer (Hollis & Smith 1986, s. 269). En teori som försöker att förklara detta är teorin *role conception* som menar att varje stat har en eller flera nationella roller som påverkar hur staten agerar. Denna teori menar att nationella roller har ett socialt ursprung samt att dessa roller kan få stöd av olika aktörer inom staten (Cantir & Kaarbo 2017, s. 7). Olika faktorer som påverkar den nationella rollen är till exempel nationens historia, kultur och sociala karaktärer. Generellt sett brukar en stats historiska erfarenheter vara djupt rotad i statens identitet (ibid.). En nationell roll kan även definieras som delade förväntningar som är relaterade till hur en stat agerar i förhållande till sin position på den internationella arenan (Morin & Paquin 2018, s. 271f.) – detta kallas även *role expectation* som andra aktörer har på staten på grund av geografiska, politiska eller sociala faktorer (Aggestam 2004, s. 64).

Till exempel är typiska *national role conceptions* att staten har rollen som en:

- *Regional beskyddare* som har ett särskilt ansvar att skydda andra stater i ett bestämt område (Holsti 1970, s. 261).
- *Liberation supporter* som mestadels är en formell roll. Detta innebär inte att rollen har ett formellt ansvar för att organisera och leda frigörelserörelser utomlands (Holsti 1970, s. 263).
- *Beskyddare av tron* som ska skydda värderingar från attack (Holsti 1970, s. 264).
- *Medlare* som ska assistera internationella konfliktlösningar (Holsti 1970, s. 245f.).
- *Utvecklare* som har ett särskilt ansvar för att assistera utvecklingsländer (Holsti 1970, s. 266).
- *"Isolate"* där staten måste förlita sig på sin egen styrka (Holsti 1970, s. 270).

Med andra ord är *national role conception* en viktig faktor till hur dagliga beslut inom utrikespolitiken tas. *Role conception* påverkas även av den externa miljön såsom strukturen av det internationella systemet, systemvärderingar, regler, traditioner och förväntningar på olika stater (Holsti 1970, s. 246f.).

Teorin menar att den nationella rollen är beroende av de politiska beslutsfattarna på grund av att dessa påverkar vilken riktning staten ska ta och hur staten ska uppfattas av andra aktörer (Morin & Paquin 2018, s. 271f.). Detta beror på att de har sina egna perceptioner, motiv, tron och värderingar (Hollis & Smith 1986, s. 271; Holsti 1970, s. 239). På samma sätt har den nationella rollen även en betydelse om hur beslutsfattare uppfattar sin stats position på den internationella arenan och därmed även det utrikespolitiska beteendet (Cantir & Kaarbo 2017, s. 2). Det är deras vision av staten som även kommer att prägla statens beteende (Holsti 1970, s. 245f.) – detta är det *role performance*, det vill säga de konkreta handlingar staten kommer att ta (Aggestam 2004, s. 65). Det grundläggande inom *role conception* är att aktörerna är rationella som har preferenser som ger grund till val av handlingar som ska maximera deras förväntade avkastning (Hollis & Smith 1986, s. 272). Vidare är ett av det mest framgångsrika konceptet inom teorin att aktörer som har en institutionell makt och fördel, såsom premiärministrar och presidenter, har större sannolikhet att anta sina föredragna nationella roller (Cantir & Kaarbo 2017, s. 4). Studier inom *role conception* kring det amerikanska presidentskapet visar att beslutsfattare utvecklar olika "orienteringar" gentemot olika normer från olika roller. Dessa rollorienteringar präglas av beslutsfattarnas egna förväntningar på olika beteenden som är en del av deras roll och uppgifter (Holsti 1970, s. 237). På motsatt sätt innebär detta att en försvagning av den institutionella makten genom exempelvis en partisplittring leder till svårigheter att anta de roller som de politiska eliterna föredrar på grund av den ökade konkurrensen (Cantir & Kaarbo 2017, s. 4). En helhetsbild av aktörers uppfattning om den nationella rollen kan även bidra till att skapa en förståelse av den sociala miljön i landet (Cantir & Kaarbo 2017, s. 7).

Det finns även ett samband mellan beslutsfattarens personlighet och makt när gäller den nationella rollen. Personligheten har en betydelse grund av att den påverkar hur en aktör går tillväga gällande olika handlingsalternativ (Hollis & Smith 1986, s. 279f.). Vidare argumenterar teorin att utrikespolitik formas av de olika beslutsfattarna som måste lösa olika problem som uppkommit. Till exempel sker detta genom olika förhandlingar där beslutsfattaren måste kompromissa om sina preferenser med andra aktörer. I samband med detta tolkar dessa olika situationer som är i konstant förändring (Hollis & Smith 1986, s. 283f.). Utrikespolitiska beslut som tas av enstaka individer kan ses som försök till att anta en nationell roll (Holsti 1970, s. 246f.). *Role conception* menar även att en nationell roll kan vara okonsistent, särskilt i specifika situationer, vilket kan ske exempelvis när interna konflikter existerar inom staten (Hollis & Smith 1986, s. 276). Den största orsaken som stimulerar att en nationell roll förändras är när det är en konflikt mellan rollen och aktören – konflikten inträffar "when dominant role conceptions in the role-set are incompatible with one another" (Cantir & Kaarbo 2012, s. 10). Vidare kommer politiska ledare som gör försök att skapa och definiera en ny nationell roll för ett land bemötas av svårigheter om den allmänna opinionen inte är tillräckligt flexibel eller om det inte finns tillräckligt stort stöd (Cantir & Kaarbo 2012, s. 8).

Teorin menar även att den nationella rollen är beroende av att det finns “de andra” för att kunna existera (Morin & Paquin 2018, s. 271f.). Stater som exempelvis genomgått perioder av ständigt hot, både riktiga och uppfattade hot, har en tendens att utveckla ett behov av externa fiender på grund av olika faktorer såsom institutionella, ideologiska eller kulturella (Holsti 2010, s. 393ff.). Stater har alltså en huvudroll i skapandet av en känsla av tillhörighet i ett samhälle och ofta är krig en strategi för att uppnå detta. Med andra ord bidrar statens osäkerhet i omvärlden till att statens egen säkerhet säkerställs (Morin & Paquin 2018, s. 268).

3. USA:s nationella roll i världen

3.1 USA:s historiska nationella roll i världen

Den genomgripande historiska nationella rollen som amerikanare har betraktat sig med har haft starka kopplingar till landets erfarenhet inom nationell styrning (governance) och frihet. Till exempel inom nationell styrning har USA experimenterat med federalism och uppdelning av makt. Vidare har USA länge betraktats som ett land med "amerikanska" värderingar och politiska idéer som inspirerat andra stater om fred och frihet i världen där inget annat land i världen haft de resurser och ledarskapsegenskaper som USA. Därmed har landet betraktats som *unikt*, i jämförelse med andra stater, och haft en nationell bild där USA har en obligation att skydda och främja frihet i världen (Holsti 2010, s. 382). Med andra ord i en värld där andra stater har egenintressen, har USA historiskt sett haft särskilda ansvar vars primära uppdrag var att rädda världen (Lundestad 1986, s. 405).

Begreppet "Den amerikanska trosbekännelsen" ("the American Creed") kommer ursprungligen från Samuel Huntington (1981) och ger också uttryck för den amerikanska historiska nationella rollen. Detta är en samling av amerikanska värderingar, såsom frihet, jämlikhet, individualism, the rule of law, och en konstitutionell styrning. Tillsammans utgör dessa idén och antagandet att amerikanska värderingar och principer gynnar mänskligheten och att "de andra" strävar efter att bli som USA. Detta har bidragit till att USA historiskt sett inte enbart har en obligation, utan även en *rättighet*, att leda andra stater. Särskilt är de två världskrigen två faktorer som lett till att denna bild är djupt impregnerad i den amerikanska självbilden (Holsti 2010, s. 397f.).

Världen har betraktat USA som en aktör som i stor utsträckning format den internationella politiken, exempelvis genom skapandet av Nationernas förbund, GATT och FN. Den amerikanska nationella rollen har även inneburit att landet har garanterat fred och säkerhet mot "fiender mot friheten", "tyranner" och "rogue states" i världen utan att kompromissa på de "amerikanska" värderingarna som haft ett stor fokus på frihet. I sin tur har dessa värderingar spridit sig i världen (Holsti 2010, s. 382). Vidare har majoriteten av den amerikanska befolkningen betraktat världen som fientlig och en miljö där USA måste konstant kontrollera och eliminera fiender innan detta drabbar landet (Holsti 2010, s. 393). Den amerikanska utrikespolitiken har präglats sedan erkännandet av landet av tanken att några stater har en "unik" roll eller uppdrag i världen för att "befria" utländska befolkningar eller samhällen som lider av någon form av förtryck (Holsti 2010, s. 385).

3.1.1 USA:s historiska "pendelslag" inom utrikespolitiken

Finns det andra faktorer som har präglat USA:s utrikespolitik, bortsett från den "unikhet" landet har haft?

Enligt Lundestad (1986, s. 407) har USA även präglats av en isolationism och att detta har varit en del av de s.k. "pendelslag" USA genomgått under åren. Lundestad (ibid.) argumenterar att ett flertal stater i världen förflyttar sig från en position till en annan – däremot i USA:s fall svänger pendelslagen fram och tillbaka upprepade gånger. Dessa pendelslag kan kategoriseras till perioder där USA:s utrikespolitik formades av antingen en "extroverthet" eller en "introverthet" där vardera period varade under cirka 25 år. Till exempel präglades USA av isolationism under 1930-talet men att det sedan skedde ett pendelslag till att USA tog en aktiv roll inom världspolitiken efter andra världskriget där amerikaner hade exempelvis en stor roll i bekämpandet av kommunismen (Lundestad 1986, s. 408). Med andra ord har USA pendlat mellan isolationism och att vara världspolis. Enligt Lundestad (1986, s. 417) är några av faktorerna som påverkar pendelslagen exempelvis förändringar inom den internationella miljön, eller den politik som de olika partierna driver där rivaliteten mellan dessa är avgörande på grund av deras olika väljarbaser. En ytterligare orsak beror på det s.k. "föregångar"-argumentet där varje president har sin egen utrikespolitik oavsett övriga åsikter i Washington. Den "nya" politiken är alltså där för att stanna på grund av argumentet att det reflekterar den amerikanska befolkningens djupa önskan (ibid.). Enligt Lundestad (1986, s. 419) är den viktigaste orsaken till de olika pendelslagen kulturella faktorer där det sker en konflikt mellan olika värderingar som landet är byggt på – i vissa perioder kommer särskilda värderingar betonas medan under andra perioder kan andra motsatta värderingar dominera. Dessutom kan det konstateras att USA sedan 1945 har haft bestämda inslag av internationalism och globalism i sin nationella roll i världen trots fluktuationer (Lundestad 1986, s. 408f.).

3.1.2 USA:s utrikespolitik sedan Kalla krigets slut (1991) till slutet av Obamas presidentskap (2017)

Sedan Kalla krigets slut och efter Sovjetunionens kollaps har USA fortsatt att vara en aktiv aktör på den globala arenan (Brands 2018, s. 133f.) Framförallt har USA anpassat sin utrikespolitik till de nya unipolära förhållandena sedan Sovjetunionens fall (Brands 2018, s. 136). Detta var en period där USA hade möjligheten att skapa en internationell ordning som skulle gynna USA:s nationella säkerhet samt reflektera liberala värderingar (Brands 2018, s. 133f.). Dessutom handlade USA på ett sätt som förespråkade öppna och liberala ekonomier och de eftersträvade att skapa en fredlig internationell miljö där demokratier och mänskliga rättigheter skulle främjas. Till exempel försökte de bidra till stabilitet från Europa till Mellanöstern till Östasien. USA försökte alltså att skapa en global ordning som gynnade landet samt sina västerländska allierade för att motverka framväxten av aggressiva auktoritära makter. Därmed engagerade USA i globala projekt – allt från säkerhetsgarantier till att skicka militära styrkor utomlands till att vara ledare i internationella handelsavtal (Brands 2018, s. 133ff.). Varje administration sedan Kalla kriget har handlat för att säkra landets makt i världen och som skulle bidra till att bibehålla den globala liberala ordningen (Brands 2018, s. 136). Under de senaste åren har även framväxten av Ryssland och Kina utmanat den unipolära värld vi lever i idag (Brands 2018, s. 141), men det konstateras att det är en lång tid innan USA:s ledande position i världen försvinner (Brands 2018, s. 144).

3.2 Respektive presidents bild av USA:s nationella roll i världen

3.2.1 Barack Obamas bild av USA:s nationella roll i världen

Obama sa i sitt tal på West Point 2014 att “America must always lead on the world stage” och att militären “always will be the backbone of that leadership,” men att USA:s militär “cannot be the only -- or even primary -- component of our leadership in every instance.” (Acosta m.f.l 2014). Obama sa även i samma tal att äkta ledarskap inte enbart involverar att ha världens mest mäktigaste militär men att det även involverar att göra den rätta handlingen (ibid.).

Obama skrev även att vi lever i en ny och farlig tid, men att det är viktigt att inte glömma bort att det också är en tid av otroliga möjligheter. Med rätt ledarskap kan USA återuppbygga allianser och få världens länder att samlas för att lösa gemensamma problem (Obama 2010, s. 109f.). Till exempel under talet “Remarks by the President on Foreign Policy” gällande konflikterna från Afghanistan, Israel-Palestina-Hamas, Ukraina och Ryssland, sa Obama att vi lever i en komplex värld och att dessa konflikter har enkla lösningar, men att alla dessa kräver amerikanskt ledarskap. Obama avslutade sitt tal med att säga “And as Commander-in-Chief, I’m confident that if we stay patient and determined, that we will, in fact, meet these challenges.” (Obama 2014).

Obama argumenterade att de globala hoten kräver gemensamma globala handlingar och att USA, tack vare deras unika styrka i värderingar, hade möjligheten att leda människor (Obama 2010 s. 138). Obama menade att det låg i USA:s intresse och samvete att leda det globala arbetet samt att USA skulle förbli ankarstjärnan för de starka allianserna i världen (Obama 2013). Obama strävade att förverkliga en värld av demokratiska stater där USA är en ledstjärna för stater som strävar efter frihet, jämlikhet och demokrati (Obama 2010, s. 145).

Obama argumenterade att den internationella handelspolitiken skulle främja amerikanska värderingar och säkra arbetstagarnas arbeten och löner (Obama 2010, s. 101f.; Obama 2007). Obama menade även att USA kunde välja att omfamna den globala ekonomin där USA kunde ta ledningen inom handelspolitiken. Detta skulle i sin tur resultera med en förhöjd ambitionsnivå, konkurrensnivå samt stärkt trovärdighet för arbetarna som var både i USA och i omvärlden (Obama 2010, s. 102; Obama 2012). För att uppnå detta planerade Obama att exempelvis att öppna utländska marknader för att främja amerikanska arbetstillfällen, hjälpa arbetare som påverkats negativt av frihandel och globalisering, och belöna företag som investerade i USA (Obama 2010, s. 102ff.).

Obama förespråkade även en roll där USA hade en välutvecklad strategi som omvärlden förstod. Utan detta skulle USA sakna den trovärdighet och den förlängning av makt som landet behövde för att kunna göra världen säkrare än vad den är idag (Obama 2009, s. 318). Enligt Obama hade inget annat land i världen än USA större möjligheter att forma det globala systemet i en tid av globalisering (Obama 2009, s. 320). Obama menade att amerikaner inte borde frukta globaliseringen, utan att USA kan med hjälp av olika avtal forma globaliseringen som reflekterar amerikanska intressen och värderingar (Office of the United States Trade Representative 2016, s. 29). Han skrev att vad än människor tycker om globalisering måste USA bli ett tryggare land som också skulle göra världen till en tryggare plats (Obama 2009, s. 320).

3.2.2 Donald Trumps bild av USA:s nationella roll i världen

Trump inleder sin bok med citatet: “America needs to start winning again. Nobody likes a loser and nobody likes to be bullied. Yet, here we stand today, the greatest superpower on Earth, and everyone is eating our lunch. That’s not winning.” (Trump 2015, s. 15). Till exempel menar Trump att när USA förhandlar med andra stater hotar landet inte att dra sig ur förhandlingar utan att USA gång på gång måste ge efter till andra staters krav (ibid.).

För Trump krävs det en så stark militär som möjligt att amerikanerna inte behöver använda den (Meet the Press Transcript 2015; Diamond 2016; Trump 2015, s. 17). Vidare är en av de centrala punkterna inom Trumps utrikespolitik att agera från militärstyrka och bibehålla den nuvarande maktbalansen. USA måste demonstrera en vilja att använda sin ekonomiska makt till att belöna länder som samarbetar med USA och straffa de länder som inte gör det. Trump skriver “If we’re going to continue to be the policemen of the world, we ought to be paid for it.” (Trump 2015, s. 48). Dessutom är USA det mäktigaste landet i världen och därför bör landet inte vara rädda för att uttrycka det. Enligt Trump är det bästa sättet att *inte* använda sin militärstyrka att demonstrera det för omvärlden (Meet the Press Transcript 2015; Diamond 2016; Trump 2015, s. 49f.).

Trump argumenterar att hans resonemang om hantering av internationella konflikter är enkla – USA bör enbart ingripa i en konflikt om det finns ett direkt hot för amerikanska intressen (Trump 2015, s. 52). Trump menar att USA “We’ve [Americans] defended other nation’s borders while refusing to defend our own;” (Trump 2017). I en intervju med The New York Times sa Trump att om han blev vald till president skulle han ta prioritera välmåendet av USA först innan han skulle bekymra över andra nationer (Haberman & Sanger 2016). Dessutom bör länder som är under amerikansk skydd, såsom Saudiarabien, Sydkorea, Japan, dela på kostnaden med USA (Trump 2015, s. 65; Haberman & Sanger 2016). Vidare är Kina ett direkt hot till USA – kineserna har förstört amerikanska industrier genom att “stjäla” lågkvalificerade arbeten, spionerat på amerikansk industri och stulit amerikansk teknologi. Lösningen på detta är att USA bör använda övertaget och förändra situationen så att det gynnar USA och amerikanska medborgare (Palmer & Schreckinger 2015; Trump 2015, s. 61).

Enligt Trump är prioriteringen att sätta amerikanska medborgares intressen först och han menar att det har funnits en avsaknad av detta i amerikansk utrikespolitik och handelspolitik (Trump 2016b; Trump 2015, s. 127). Han skriver att USA är unikt jämfört med övriga nationer i världen och att USA borde vara den ledande aktören och inte den som följer andra. Han betonar vikten av att vinna och inte förlora på grund av landets unika och “fantastiska” historia. Vidare argumenterar Trump att “America is the greatest country that has ever existed on the Earth, and yet for some reason our leaders are reluctant to press our advantage.” (Trump 2015, s. 160).

När det gäller inrikespolitiken skriver Trump att han är bekymrad över de 46,5 miljoner människor som lever i fattigdomen i USA (Trump 2015, s. 100). Under Trumps tal under sin installationsceremoni sa han “We must protect our borders from the ravages of other countries making our products, stealing our companies, and destroying our jobs. Protection will lead to great prosperity and strength.” (Trump 2017).

För att lösa USA:s ekonomiska problem i USA förespråkar Trump att landet måste återuppbygga sina industrier för att kunna bemöta konkurrensen från utländska aktörer och på detta sätt skapa nya jobb (Trump 2016b; Trump 2015, s. 104). En metod att åstadkomma detta är genom lagstiftning som ska ge amerikanska företag skatteprioriteringar och det finansiella stödet för att dirigera om så att produktionen sker i USA. Detta kommer att innebära att jobben tas tillbaka från exempelvis Kina, Japan och Mexiko samt att USA måste förhandla om bättre handelsavtal (C-Span 2016; Trump 2015, s. 106f.). Det viktigaste är att den "amerikanska drömmen" får liv igen och att USA ges tillbaka till de miljoner människor som har arbetat så hårt för så lite (Trump 2016b; Trump 2015, s. 188).

Trump argumenterar slutligen att USA står inför en kritisk tid där landet har det kämpigt och tufft men att USA kan resa sig igen och att potentialen är stor. Tillsammans kan alla i USA "Make America Great Again" (Trump 2016b; Trump 2015, s. 196; Trump 2017).

4. USA:s relation till Trans-Pacific Partnership (TPP)

4.1 Trans-Pacific Partnership (TPP)

Trans-Pacific Partnership (TPP) var ursprungligen ett frihandelsavtal som påbörjades 2005 mellan länder runt om Stilla havet som inkluderade Brunei, Chile, Nya Zeeland och Singapore. Tre år senare uttalade den dåvarande presidenten George W. Bush att USA också skulle påbörja handelssamtal med denna grupp, vilket resulterade med att Australien, Vietnam och Peru beslutade sig att även gå med i denna handelsdiskussion. I slutändan anslöt sig flera länder sig till TPP (Chatzky & McBride 2019) och totalt bestod det av 12 länder: 1) Brunei; 2) Chile; 3) Nya Zeeland; 4) Singapore; 5) Australien; 6) Japan; 7) Kanada; 8) Malaysia; 9) Mexiko; 10) Vietnam; 11) Peru; 12) USA (TT-AFP-Reuters 2018).

När Obama tillträdde som president för USA 2009 fortsatte han handelsdiskussionen om TPP. Handelsavtalet kom att utvecklas till en av Obamas kärnpunkter i hans utrikespolitik gentemot Asien och TPP hade ambitionen att bli världens största frihandelsavtal som skulle täcka 40 % av världsekonomin (Chatzky & McBride 2019). TPP bestod av totalt 30 kapitel som täckte exempelvis tullar på varor och tjänster, immaterialrätt, e-handel regler, standarder på arbetskraft och miljö, och flera punkter gällande global handel. Målet med TPP var att skapa en fullt integrerad ekonomisk region som skulle etablera fastställda regler för globala investeringar (ibid.).

TPP ratificerades aldrig av USA på grund av att TPP blev ett omdiskuterat debattämne för presidentkandidater, både republikaner och demokraterna under 2016 (Chatzky & McBride 2019). Presidentkandidaterna använde ekonomiska och populistiska argument för att få TPP att bli framställd som en ekonomisk katastrof och dåliga politiska beslut (Skoniecsky 2018, s. 62). När Trump tillträdde som president 2017 valde han att formellt dra sig ur TPP under hans första dag som president i januari (ibid.).

4.1.1 Barack Obamas relation till TPP

Obama var en förespråkare för TPP – till exempel argumenterade Obama att TPP skulle vara ett avtal som skulle gynna globaliseringen, en möjlighet för amerikanska arbetstagare och ett avtal som skulle bidra till en maktbalans mot ett hotande Kina. TPP var oundvikligen ett steg för en blomstrande framtid för USA (Skoniecsky 2018, s. 65). Obama argumenterade för att entreprenörer och mindre företag i USA skulle vara de som skulle gynnas mest av TPP. Obamas bild av TPP präglades av positiva tankar där TPP skulle vara en källa för nya ekonomiska möjligheter där amerikanska entreprenörer skulle öka amerikansk innovation, leda den teknologiska utvecklingen och sätta den internationella standarden för resten av världen (ibid.).

Med andra ord skulle TPP avancera amerikanska intressen och värderingar (Office of the United States Trade Representative 2016, s. 17).

Obama sa i sitt tal “Remarks by the President on Trade” att mindre företag är ryggraden i USA:s ekonomi och att dessa eventuellt ibland växer sig stora till multinationella företag, såsom Nike. Detta är företag som i sin tur kommer att anställa miljontals människor. Obama sa (Obama 2015):

[...] Some folks think we should just withdraw and not even try to engage in trade with these countries. I disagree. We have to make sure America writes the rules of the global economy. And we should do it today, while our economy is in the position of global strength. Because if we don't write the rules for trade around the world -- guess what -- China will.” (ibid.).

Obama sa under en presskonferens för SelectUSA att TPP skulle resultera med lägre exportkostnader, eliminera både skatter och tullar, samtidigt som standarden om immaterialrätten skulle höjas vilket skulle skydda idéer och jobb (Miller 2016). Vidare sa Obama under samma presskonferens att “This is not just about jobs and trade, it's not just about hard cold cash. It's also about building relationships across borders. When your companies come together, you help bring countries and cultures together” (Skoniecsky 2018, s. 66).

4.1.2 Donald Trumps relation till TPP

Presidentkandidaten Donald Trump argumenterade starkt att han motsatte sig mot TPP under sin presidentkandidatsrörelse 2016 (Skoniecsky 2018, s. 65) samt gjorde ett vallöfte att lämna TPP om han blev vald till president (Smith 2017). Trump menade att det skulle leda till färre jobb för amerikanare och att TPP skulle leda till en nedgång i ekonomin. Vidare menade Trump att TPP skulle äventyra medelklassen och enbart gynna de rika eliterna och multinationella företag. Med andra ord skulle TPP innebära en “nationell katastrof” för USA (Skoniecsky 2018, s. 65).

Trump skrev i en artikel hos USA Today att:

“The great American middle class is disappearing. One of the factors driving this economic devastation is America's disastrous trade policies. Throughout history, at the center of any thriving country has been a thriving manufacturing sector. But under decades of failed leadership, the United States has gone from being the globe's manufacturing powerhouse — the envy of the world — through a rapid deindustrialization that has evaporated entire communities.

TPP is the biggest betrayal in a long line of betrayals where politicians have sold out U.S. workers. [...] They have tolerated foreign trade cheating while enacting trade deals that encourage companies to shift production overseas. In recent days, for instance, we have seen Carrier air conditioning lay off 1,400 workers and move to Mexico.

Under a Trump administration, we will finally stand up for American workers and make America great again.” (Trump 2016a).

I en annan artikel för Time skrev Trump att de tidigare politiska ledare i USA fört en politik som drivit amerikanska arbeten utomlands. Trump argumenterade att TPP skulle vara den

största faran för USA och innebära slutet för amerikansk produktion. Han menade att “It would give up all of our economic leverage to an international commission that would put the interests of foreign countries above our own. It would further open our markets to aggressive currency cheaters [...]” (Trump 2016b; Skonieczky 2018, s. 66f.).

5. Den politiska förändringen i USA – den otippade vinnaren

För att kunna besvara frågeställningarna är det väsentligt att förklara Trumps vinst som president på grund av att detta är det första steget i USA:s politiska kursomläggning.

5.1 Donald Trump vinner presidentvalet 2016

Den republikanska presidentkandidaten Donald Trump var en av de två amerikanska presidentkandidaterna 2016 där hans motståndare var Hillary Clinton. Vidare präglades Trumps presidentkandidatur av inslag av exempelvis protektionism där han argumenterade att frihandelsavtalen som USA ingått under de senaste årtionden var källan till att den amerikanska produktionsindustrin hade "kollapsat" (Allen 2016). Dessutom fanns det populistiska drag i Trumps politiska agenda där han påstod att illegala immigranter hade tagit arbetstillfällena från de amerikanska medborgarna och där han ville bygga en mur längs USA:s södra gräns för att hålla ute dessa (Nye 2019).

Det var få människor som trodde på att Donald Trump skulle vinna presidentvalet 2016 – flera opinionsmätningar visade gång på gång under en längre period att det skulle vara en säker seger för Clinton (Gommel 2016; Bombay 2016). Dock motsatte Trump alla dessa opinionsmätningar och vann det amerikanska valet (Zurcher 2016). Några av huvudorsakerna till Trumps vinst var att han lyckades att vinna de s.k. "swing states" såsom Florida, Ohio, Pennsylvania och Wisconsin, som gav honom presidentskapet. Totalt vann Trump 306 elektorer mot Hillary Clintons 232 elektorer (Sides m.fl. 2017, s. 34) – en presidentkandidat behöver 270 elektorer för att vinna valet (Bombay 2016). Vidare i dessa swing states lyckades Trump vinna miljontals väljare som tidigare röstat på Obama, till exempel var det en våg av vita amerikaner som tillhörde arbetarklassen som bytte från att tidigare rösta på demokraterna till att rösta på Trump. På motsatt sätt var det högutbildade väljare inom republikanerna som valde att byta sida till demokraterna (Cohn 2019). Att Trump lyckades vinna vita amerikaners röster kallades även för "Trump's white wave" där han lyckades vända flera delstater efter varandra där den vita arbetarklassen, särskilt bland de som saknade universitetsutbildning, både bland män och kvinnor, röstade på Trump (Zurcher 2016). Till exempel mottog han 7 av 10 röster i gruppen som bestod av lågutbildade vita män och 6 av 10 röster från lågutbildade vita kvinnor (Ashton m.fl. 2016). Individer med högskoleutbildning valde att rösta på demokraterna (Sides m.fl. 2017, s. 38) – denna spricka i gruppen mellan lågutbildade och högutbildade gav Trump vägen till presidentskapet (Sides m.fl. 2017, s. 42). Dessutom fanns det en korrelation mellan de vita amerikanernas identitet och att dessa trodde på att de blev diskriminerade i presidentvalet (Sides m.fl. 2017, s. 40) och totalt lyckades Trump vinna 58 % av de vita amerikaners röster (Ashton m.fl. 2016). Trump vann även stora antal röster från individer från landsbygden som upplevde

att de blivit ignorerade av tidigare politiska eliter och därför röstade dessa nu på honom för att få sina röster hörda. Att Trump även var en “outsider” med ingen politisk erfarenhet gynnade honom då väljarna var frustrerade och trötta på Washington (Zurcher 2016).

Vidare var Allan Lichtman, professor på American University, en av de få forskare som hade förutspått att Trump skulle vinna presidentvalet och han har även förutspått rätt i åtta tidigare presidentval sedan 1984 till 2012 (Stevenson 2016). Lichtman menade att några av punkterna till varför Trump skulle vinna var grundade på hans egen modell som består av 13 frågor i hans välkända bok “Keys to the White House”. Till exempel var några dessa huvudpunkterna att Obama inte var Trumps motståndare i presidentvalet, att ekonomin inte befann sig under en lågkonjunktur under valet, att Obama administrationen varken gjort stora förändringar och framgångar inom både inrikes- och utrikespolitiken, samt att Clinton inte var en karismatisk presidentkandidat (Basu 2016).

6. Diskussion

6.1 Hur kan vi förklara USA:s relation till Trans-Pacific Partnership utifrån Barack Obamas och Donald Trumps nationella rolluppfattning?

För att kunna besvara frågeställningen är det viktigt att förstå Obamas och Trumps politiska ställning gentemot TPP. Ett sätt att åstadkomma detta är genom att applicera teorin om *role conception* på respektive beslutsfattare.

Utifrån teorin *role conception* finns det ett kausalt samband mellan respektive beslutsfattarnas uppfattning om USA:s nationella roll med TPP – Obama och Trump hade två motsatta visioner om USA:s nationella roll i världen och därmed två raka motsatta relationer till TPP. För det första är det möjligt att identifiera att Obamas uppfattning präglades av den klassiska idén om USA:s nationella roll i världen där TPP var ett sätt att åstadkomma detta. Obamas uttalanden om TPP tyder på att Obama förespråkade att USA skulle fortsätta “pendelslaget” av att ha rollen som den globala ledare landet haft sedan de två världskrigen som präglades av en “extroverthet” och internationalism där USA tar en aktiv roll inom världspolitiken. Dessutom var detta den nationella roll Obama strävade att andra stater skulle uppfatta om landet. Utifrån teorin kan det även förklaras av att omvärlden förväntade sig denna roll, alltså omvärldens *national role expectation*, från USA på den internationella arenan. Till exempel att landet skulle fortsätta att leda världen på grund av historiska faktorer, men främst politiska, där landet varit en inspirationskälla och en aktör för frihet och fred på den globala arenan – mer konkret skulle TPP vara ett ytterligare verktyg för USA att uppnå detta. Med andra ord har även omvärlden betraktat USA med denna vision, vilket har legitimerat landets roll inom TPP ytterligare.

Det är möjligt att argumentera för att Obama stödde visionen om “the American Creed” där USA inte enbart har en obligation, utan även en *rättighet*, till att leda världens stater. Därmed kan det hävdas att Obama hade en *role conception* som stödde att landet skulle ha den nationella rollen som exempelvis “beskyddaren av tron”, särskilt på grund av att vi lever i en orolig tid, där USA måste ta ansvaret för att lösa de globala problemen. Detta under förutsättningen att de “amerikanska” värderingarna, såsom frihet, jämlikhet och the rule of law, inte skulle kompromissas. Dessutom kan det argumenteras att Obama uppfattade att USA hade den nationella rollen som en “utvecklare” där landet har en skyldighet att assistera utvecklingsländer – dessa två roller som beskyddaren av tron samt utvecklare skulle alltså vara en del av landets *role performance* på den globala arenan. För Obama var det TPP ett av verktygen för att uppfylla detta – avtalet skulle utgöra en källa av ekonomiska möjligheter för både USA och omvärlden. TPP skulle alltså vara en ekonomisk generator som skulle gynna USA men också att det skulle lyfta de andra länderna ur fattigdomen. Med andra ord betraktade Obama avtalet att det skulle

resultera med en win-win för alla parter, det vill säga ett plussummespel, genom exempelvis minskad arbetslöshet i vardera land, ökad innovation, skatteintäkter och bättre utbildning som stimulerar utveckling. Dock skulle detta ske på amerikanska villkor där TPP skulle vara en förlängd arm av USA:s globala ledarskap och ett sätt för landet att påverka andra stater och deras utveckling. Till exempel att landet skulle få möjligheten att sprida sina värderingar i världen samtidigt som USA skulle sätta standarden mot världen, särskilt i en tid där Kina är på kraftig framfart.

Dock skulle TPP aldrig få möjligheten att träda i kraft.

USA:s relation till TPP förändrades drastiskt när Trump blev vald till president. Den första förklaringen till att Trump valde att lämna TPP var för att Trump hade gått på val med detta särskilda löfte – nu var det upp till bevis om han var en president som levde upp till sina politiska löften. Att Trump formellt lämnade TPP tyder på att han hade en annan bild av USA:s nationella roll i världen. Utifrån teorin om *role conception* kan det argumenteras att Trump präglades av tanken att USA är en “isolate” där landet måste helt förlita sig på sin egen styrka. Detta kan förklara USA:s relation till TPP under Trump där han ansåg att frihandelsavtalet skulle leda till en “nationell katastrof” där TPP skulle äventyra landets ekonomiska intressen och gynna andra länders intressen istället. Därmed motiverades valet att lämna TPP. Enligt teorin kan det argumenteras att för Trump innebar det att lämna TPP var det mest rationella för landet som skulle maximera USA:s förväntade avkastning, både kort- och långsiktigt. Detta särskilt eftersom det var en del av processen av “Making America Great Again”.

Det väsentliga är att Trumps politiska agenda och nationella vision om USA:s roll i världen, där TPP omfattades, fick stöd av de amerikanska väljarna. Det innebär att Trumps *role conception* och nationella bild av landet, som även påverkade hans ställning gentemot TPP, kan bidra till att skapa en förståelse av den sociala och politiska miljön i USA. Detta tyder alltså på att det fanns en splittring inom den institutionella makten under Obamas tid som bidrog till Trumps vinst. Detta på grund av att Trump är en folkvald representant som därmed speglar den politiska miljön och väljarnas preferenser. Till exempel innebar detta att den amerikanska befolkningen delade samma vision som Trump att TPP var ett ytterligare handelsavtal som tillhörde den “katastrofala” handelspolitiken som tidigare administrationer hade drivit – en röst på Trump var en röst för att detta problem skulle åtgärdas. Detta reflekterar Lichtmans argument att Obama administrationen inte genomfört större framgångar inom inrikes- eller utrikespolitiken som ledde vägen till Trumps vinst, vilket förstärks ytterligare genom det faktum att de väljare som valde att rösta på Trump var även den vita arbetarklassen som hade påverkats negativt av globaliseringen. Med andra ord ledde denna splittring inom den amerikanska politiken och väljarna att det fanns tillräckligt mycket stöd hos den allmänna opinionen för Trump att definiera en ny roll för USA – således hade detta direkta konsekvenser till USA:s relation till TPP och *role performance* under Trump.

Utifrån teorin *role conception* kan det argumenteras att Trump valde att lämna TPP på grund av “de andra” i världen. Till exempel skulle “de andra” utnyttja USA vilket skulle leda till en kraftig förlust av arbetstillfällen och välfärd. Avtalet skulle enbart gynna andra staters ekonomiska intressen vilket skulle resultera med en win-lose situation, alltså ett nollsummespel, och detta

var något som missgynnade USA under årtionden. Denna åsikt fick alltså tillräckligt mycket stöd av den allmänna opinionen, som i grunden skilde sig markant från den traditionella retoriken och idén av USA:s nationella roll i världen. Följaktligen legitimerade detta lämnandet av TPP på grund av risken för statens osäkerhet som skulle orsakas av frihandelsavtalet – därmed skapade Trump en känsla av tillhörighet genom denna retorik där USA:s egen säkerhet skulle säkerställas utan ratificeringen av TPP. Med andra ord skulle “de andra”, alltså fienderna, äventyra och hota USA:s stabilitet och ekonomiska ledarskap och därför hade “vi”, USA, rätten att lämna avtalet.

6.2 Hur har denna förändring påverkat USA:s roll i världen?

Att Trump valde att lämna TPP under sin allra första dag som president var en stark signalering för omvärlden att USA nu har antagit en “ny” roll i världen. Det var ett betydande budskap för andra stater att det inte är möjligt att förlita sig på USA som de gjort sedan andra världskriget – under förutsättning att amerikaner inte har direkta intressen i det berörda området eller att det måste finnas flera och direkta fördelar för USA. Stater kan alltså inte ha samma *role expectation* på USA längre. Detta var alltså en indirekt första signalering för omvärlden att USA nu rör sig till ett nytt “pendelslag” inom sin politik, som präglas av isolationism, under Trumps presidentskap. Detta pendelslag har uttryckt sig tidigare i den amerikanska utrikespolitiken under till exempel 1930-talet – och lämnandet av TPP var nu det första steget på början av detta skeende i den amerikanska politiken.

För att kunna förstå USA:s “nya” roll och pendelslag i omvärlden är det väsentligt att förstå orsakerna bakom det. Det kan argumenteras utifrån teorin *role conception* att det centrala var att Trumps politiska agenda, som formades av protektionism och populism i stor utsträckning, fick genomslag i politiken av de amerikanska väljarna. Detta tyder på att det fanns en intern konflikt i den amerikanska politiska miljön mellan beslutsfattaren (Obama) och de amerikanska väljarna – båda parternas uppfattning om USA:s nationella roll i världen motsvarade alltså inte varandra. Mer konkret handlade denna interna konflikt till exempel om värderingar – inför valet 2016 prioriterade väljarna andra värderingar än vad Obama, i detta fall demokraterna, förespråkade. Dessa “nya” värderingar kom att förklara Trumps vinst på grund av att Trump är en symbol och reflektion av den politiska miljön och väljarna på grund av att han är ytterst folkvald – därmed företräder han den nationella rollen bäst. Detta betyder att hur Trump uppfattar USA:s position och nationella roll på den internationella arenan kommer att påverka landets utrikespolitiska beteende, det vill säga *role performance* – inrikespolitiken formar alltså utrikespolitiken. Detta förstärks särskilt på grund av hur det amerikanska politiska systemet är uppbyggt där det finns en institutionell fördel och relativ stor makt för presidenten att implementera sina politiska preferenser – som i sin tur även är influerat av presidentens uppfattning av landets nationella roll. Till exempel innebär det att den huvudsakliga värderingen som Trump förespråkar och den *role conception* Trump präglas av är att “Making America Great Again”, kommer att forma USA:s utrikespolitiska beteende. Trump kommer alltså att prioritera de amerikanska medborgares intressen först, vilket är en del av hans protektionistiska och populistiska politiska agenda som han har gått på val på och vunnit.

Trumps politiska vinst kan i praktiken översättas till att USA kommer att ha en ny *role performance* där landet kommer att föra en hårdare ton mot andra stater, det vill säga en betoning på “hard power”, där USA kommer att basera sina beslut utifrån militärstyrka och inte tveka för att demonstrera detta. I sin tur kommer detta även betyda att Trumps utrikespolitik kommer att formas av avskräckning på den internationella arenan. Dessutom kommer landet vara svårare att förhandla med i större utsträckning än tidigare – kortare tålamod och en större villighet att lämna avtal som inte direkt gynnar USA på både kort- och lång sikt. Det kan argumenteras utifrån teorin att Trump handlar på detta specifika sätt för att uppnå den maximala potentiella avkastningen för USA. Denna avkastning skulle dock innebära en win-lose situation, det vill säga ett nollsummespel, för berörda aktörer där det är ett krav att USA enbart ska vinna på grund av att landet har förlorat så mycket under de senaste årtionden, enligt Trump.

USA:s roll på den globala arenan kommer påverkas eftersom världens stater inte kan räkna med att USA kommer att ha den traditionella rollen av att vara en global ledare eller vara en världspolis – nu är det alltså nya *role expectation* på landet. Inom den internationella politiken kommer USA ta ett avstamp från den klassiska rollen där landet har en obligation att skydda och främja frihet i världen. Med andra ord kommer USA ta avstånd från det s.k. “The American Creed” och inte leda kampen mot exempelvis frihet – om det inte finns direkta fördelar för landet. Som kort nämnt i 6.1 betyder det alltså att USA kommer att ha rolluppfattningen av att i huvudsak vara en “isolate” där staten enbart kan sätta sin tillit till sin egen styrka. För att uppnå detta kommer USA att fokusera invändigt där de nationella industrierna ska bli konkurrenskraftiga samtidigt som arbetslösheten ska minskas genom skapandet av arbetstillfällen, exempelvis genom att modernisera den amerikanska militären. Detta kommer alltså att ske på bekostnaden av en aktiv roll i omvärlden, vilket är landets “nya” *role performance*.

Det är möjligt utifrån teorin att dra paralleller till att USA:s utrikespolitik och nationella roll kommer präglas av en hårdare betoning på urskiljningen av “vi” och “dem”. Detta på grund av att det är nya värderingar som står i fokus nu som även är en fundamental orsak bakom rollskiftet från Obama till Trump. Från att tidigare haft en utrikespolitik och roll som var fokuserad på att utveckla både bilaterala- och multilaterala förbindelser med andra länder, kommer USA nu att ha en roll som fokuserar och prioriterar sig själva. I sin tur innebär detta att de inte kommer att fokusera på att aktivt utveckla utrikespolitiska relationer – de kommer inte ta den ledande rollen för detta. Ett konkret exempel på detta är Kina som utgör ett riktigt och direkt hot för USA. USA kommer att föra en hårdare och aggressiv politik gentemot Kina, trots att detta riskerar att påverka exempelvis långsiktiga diplomatiska eller handelsrelationer mellan dessa två parter. Dock kommer detta samtidigt att bidra till en känsla av tillhörighet produceras i USA, särskilt när det finns en gemensam nationell fiende för landet. Följaktligen legitimerar och rättfärdigar detta den hårda ställningen landet kommer att ha mot Kina hos den amerikanska befolkningen, vilket även är den nationella rollen. Det är möjligt att dra paralleller till att detta har skett i dagens världspolitik och att vi ser tecken på det idag, som exempelvis handelskriget mellan USA och Kina.

6.3 Sammanfattning och slutsats

Syftet med denna uppsats är att 1) undersöka och förklara USA:s relation till Trans-Pacific Partnership utifrån Barack Obamas och Donald Trumps nationella rolluppfattning; 2) hur denna förändring har påverkat USA:s roll i världen.

Utifrån min diskussion kan jag konstatera till första frågeställningen att USA:s relation till TPP var starkt beroende av respektive presidents nationella rolluppfattning. Presidenterna har haft möjligheten att anta sina föredragna nationella roller, särskilt på grund av att det amerikanska systemet är uppbyggt på ett sådant sätt så att presidenten har stor utrikespolitisk makt att implementera sina preferenser. Obamas nationella rolluppfattning formades av det traditionella pendelslaget inom den amerikanska politiken, till exempel en aktiv roll inom världspolitiken där landet skulle vara den globala förespråkare och ledare för frihet och världsfred. Mer specifikt stöttade Obamas politik idén om “the American Creed” som utgjorde en del av den nationella roll USA antog under Obamas presidentskap. Vidare betraktade Obama att TPP var en metod för landet att anta sin nationella roll samt uppfylla sina mål där TPP skulle utgöra ett plussummespel för alla parter.

Dock förändrades USA:s relation till TPP genomgripande när Trump blev framröstad som president, vilket tyder på att Trump hade en motsatt åsikt till avtalet jämfört med sin föregångare. Därmed även en annan bild av USA:s nationella roll. Till exempel präglades Trump av idén om att den nationella rollen är att vara en “isolate” där USA enbart kan räkna med sig själva, särskilt i processen av att “Making America Great Again”. Detta kan i sin tur förklara lämnandet av TPP eftersom detta avtal skulle underminera USA och vara ett nollsummespel där enbart “de andra” skulle gynnas, inte USA. Vidare att Trump blev framröstad reflekterar detta även den sociala och politiska miljön i landet – det fanns alltså en splittring gällande den nationella rollen mellan den sittande makten (Obama) och de amerikanska väljarna där TPP var en del av detta. Till exempel lyckades Trump vinna väljare som förlorat på globaliseringen och på detta sätt lyckades Trump även kunna definiera en ny roll för USA på grund av tillräckligt stöd för detta. I sin tur legitimerade detta att Trump lämnade TPP, landets *role performance*, på grund av att statens egen säkerhet skulle säkerställas genom denna specifika handling.

6.3.1 Slutsats av diskussion

Gällande min andra frågeställning kan slutsatsen dras att lämnandet av TPP under Trumps första dag som president var en kraftfull signal för världens länder att USA nu övergår till en “ny” roll i världen. Detta var det första steget på början av ett “nytt” pendelslag inom sin politik – ett pendelslag som landet genomgått tidigare under sin historia där isolationism har varit det centrala draget. Vidare för att förstå denna förändring är det viktigt att förstå de bakomliggande orsakerna till Trumps vinst. Utifrån teorin *role conception* visar det tecken på att det fanns en konflikt mellan den sittande presidenten och väljarna, mer specifikt en konflikt om värderingar. Detta ledde till Trumps vinst på grund av att hans politiska agenda betonade protektionism och populism som i sin tur motsvarade väljarnas preferenser – inrikespolitiken formade alltså utrikespolitiken. Det innebär att USA:s nationella roll i världen kommer att påverkas av Trumps fundamentala politiska drivkraft och mål av att “Making America Great Again” där landet

kommer att anta en hårdare roll och *role performance* gentemot andra stater. USA kommer alltså att skifta från den traditionella nationella rollen där landet betraktade utrikespolitiska relationer som plussummespel till nollsummespel istället, särskilt på grund av den hårdare betoningen på “vi” och “dem”. Vidare kan alltså stater inte ha samma *role expectation* på landet som tidigare under Trumps presidentskap på grund av att landet kommer att prioritera sig själva, på bekostnad av en aktiv roll i omvärlden.

Det är möjligt att spekulera huruvida USA skulle fortsätta sitt traditionella pendelslag av internationalism och globalt ledarskap under demokraternas kandidat Clinton. Det kan dock konstateras att under Trumps presidentskap kommer USA att allt mer avvika från den klassiska nationella rollen landet präglats av historiskt. Dock är det väsentligt att inte glömma bort att denna avvikelse är legitim eftersom Trump är ytterst demokratiskt folkvald av den amerikanska befolkningen. Denna fluktuation som skett, konflikten om den nationella rollen mellan beslutsfattare och väljarna, har varit tillräcklig kraftig för att bryta den roll som präglats USA:s utrikespolitik sedan 1945. Vi rör oss alltså mot en ny era där vi bevittnar ett “nytt” pendelslag inom den amerikanska politiken.

6.4 Fortsatt forskning inom området

Det finns utrymme till fortsatt forskning inom detta område. Detta särskilt på grund av att jag varit restriktiv gällande valet om tidsramen, aktörer och teori, samt tidigare forskning som även är konstaterat i kapitel 1.3 om avgränsning. Till exempel hade det varit intressant att undersöka andra presidenter under en annan tidsram och göra en jämförelse om deras vision om USA:s nationella roll i världen eller i en särskild region. Vidare hade det varit intressant att undersöka en presidents bild av den nationella rollen men som inte motsvarar befolkningens förväntningar eller vice versa för att ge en kontrast till undersökningen. Slutligen är en ytterligare möjlighet att använda rollteorin, där *role conception* är en del av denna, i ett teoriprovande syfte där författaren jämför två olika teorier mot varandra för att se vilken teori förklarar ett fenomen bäst.

7. Referenslista

Primärkällor

C-Span, 2016. "Interview with Presidential Candidate Donald Trump", *C-Span*. [Elektronisk] <https://www.c-span.org/video/?404273-2/interview-presidential-candidate-donald-trump>.

Meet the Press Transcript, 2015. "Meet the Press Transcript – October 4, 2015", *NBC News*. [Elektronisk] <https://www.nbcnews.com/meet-the-press/meet-press-transcript-october-4-2015-n438271>. Hämtad: 2020-01-24.

Obama, Barack, 2007. "Renewing American Leadership", *Foreign Affairs*, vol. 86, nr. 4, s. 2-16.

Obama, Barack, 2009. *Att våga hoppas – tankar om den amerikanska drömmen*. Leck: Bonnier.

Obama, Barack, 2010. *Tron på förändring – Barack Obamas plan för att förnya Amerika*. Leck: Bonnier.

Obama, Barack, 2012. "Remarks by the President at the Port of Tampa", *The White House President Barack Obama*. [Elektronisk] <https://obamawhitehouse.archives.gov/photos-and-video/video/2012/04/13/president-obama-speaks-trade-and-economy#transcript>. Hämtad: 2020-01-25.

Obama, Barack, 2013. "Inaugural Address by President Barack Obama", *The White House President Barack Obama*. [Elektronisk] <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2013/01/21/inaugural-address-president-barack-obama>. Hämtad: 2020-01-24.

Obama, Barack, 2014. "Remarks by the President on Foreign Policy", *The White House President Barack Obama*. [Elektronisk] <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2014/07/16/remarks-president-foreign-policy>. Hämtad: 2020-02-01.

Obama, Barack, 2015. "Remarks by the President on Trade", *The White House President Barack Obama*. [Elektronisk] <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2015/05/08/remarks-president-trade>. Hämtad: 2019-11-17.

Trump, Donald J., 2015. *Crippled America: How to Make America Great Again*. Okänd ort: Threshold Edition.

Trump, Donald J., 2016a. "Donald Trump: Disappearing middle class needs better deal on trade", *USA Today*, Debattartikel, 2016-03-14. [Elektronisk]

<https://eu.usatoday.com/story/opinion/2016/03/14/donald-trump-tpa-trade-american-manufacturing-jobs-workers-column/81728584>.

Trump, Donald J., 2016b. "Read Donald Trump's Speech on Trade", *Time*, Nyhetsartikel, 2016-06-28. [Elektronisk] <https://time.com/4386335/donaldtrump-trade-speech-transcript/>.

Trump, Donald J., 2017. "The Inaugural Address", *The White House*. [Elektronisk] <https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/the-inaugural-address/>. Hämtad: 2019-01-28.

Sekundärkällor

Acosta, Jim & Tom Cohen & Kevin Liptak, 2014. "Obama outlines foreign policy vision of 'might and right'", *CNN Politics*, Rapport, 2014-03-29. [Elektronisk] <https://edition.cnn.com/2014/05/28/politics/obama-west-point-foreign-policy/index.html>.

Aggestam, Lisbeth, 2004. *A European Foreign Policy? Role Conceptions and the Politics of Identity in Britain, France and Germany*. Stockholm: Stockholm University.

Allen, Katie, 2016. "Trump's economic policies: protectionism, low taxes and coal mines", *The Guardian*, Rapport, 2016-09-09. [Elektronisk] <https://www.theguardian.com/us-news/2016/nov/09/trumps-economic-policies-protectionism-low-taxes-and-coal-mines>.

Ashton, Chris & Luke Ewer & Lilly Huynh & Ed Lowther & Ransome Mpini & Salim Qurashi & Joe Reed & Nassos Stylianou & John Walton, 2016. "US election 2016: Trump Victory in maps", *BBC News*, Rapport, 2016-12-01. [Elektronisk] <https://www.bbc.com/news/election-us-2016-37889032>.

Basu, Rebecca, 2016. "Historian's Prediction: Donald J. Trump to Win 2016 Election", *American University Washington D.C.* [Elektronisk] <https://www.american.edu/media/news/092616-13-keys-prediction.cfm>. Hämtad: 2019-11-20.

Biegon, Rubrick, 2019. "A Populist Grand Strategy? Trump and the Framing of American Decline", *International Relations*, vol. 33, nr. 4, s. 517-539.

Bombay, Scott, 2016. "What are the real Swing States in 2016 election?", *National Constitution Center*. [Elektronisk] <https://constitutioncenter.org/blog/what-are-the-really-swing-states-in-the-2016-election/>. Hämtad: 2019-11-30.

Brands, Hal, 2018. "American grand strategy in the Post-Cold War era" i Russell W. Glenn (red.) *New Directions in Strategic Thinking 2.0*. Okänd ort: ANU Press, s. 133-148.

Cantir, Cristian & Juliet Kaarbo, 2012. "Contested Roles and Domestic Politics: Reflections on Role Theory in Foreign Policy Analysis and IR Theory", *Foreign Policy Analysis*, vol. 8, nr. 1, s. 5-24.

Cantir, Cristian & Juliet Kaarbo 2017. *Domestic Role Contestation and Foreign Policy* [Elektronisk]

<https://oxfordre.com/politics/view/10.1093/acrefore/9780190228637.001.0001/acrefore-9780190228637-e-415>. Hämtad: 2019-11-19.

Chatzky, Andrew & James McBride, 2019. "What is the Trans-Pacific Partnership (TPP)?", *Council on Foreign Relations*. [Elektronisk] <https://www.cfr.org/background/what-trans-pacific-partnership-tpp>. Hämtad: 2019-11-16.

Clarke, Michael & Anthony Ricketts, 2017. "Donald Trump and American Foreign Policy: The Return of the Jacksonian Tradition", *Comparative Strategy*, vol. 36, nr. 4, s. 366-379.

Cohn, Nate, 2019. "A Sliver of the Electorate Could Decide 2020. Here's What These Voters Want", *The New York Times*, Rapport, 2019-09-05. [Elektronisk] <https://www.nytimes.com/2019/11/05/upshot/swing-voters-2020-election.html>.

Esaiasson, Peter & Mikael Gilljam & Henrik Oscarsson & Ann Towns & Lena Wängnerud, 2017. *Metodpraktikan – konsten att studera samhälle, individ och marknad*. 5 uppl. Wolters Kluwer.

Diamond, Jeremy, 2016. "Trump calls for military spending increase", *CNN Politics*, Nyhetsartikel, 2016-09-08. [Elektronisk] <https://edition.cnn.com/2016/09/06/politics/donald-trump-defense-spending-sequester/index.html>.

Gommel, Sara, 2016. "Därför hade opinionsmätningarna fel", *Dagens industri*, Nyhetsartikel, 2016-09-09. [Elektronisk] <https://www.di.se/nyheter/darfor-hade-opinionsmatningarna-fel/>.

Haberman, Maggie & David E. Sanger, 2016. "Donald Trump Sets Conditions for Defending NATO Allies Against Attack", *The New York Times*, Nyhetsartikel, 2016-07-20. [Elektronisk] <https://www.nytimes.com/2016/07/21/us/politics/donald-trump-issues.html>.

Hollis, Martin & Steve Smith, 1986. "Roles and Reasons in Foreign Policy Decision Making", *British Journal of Political Science*, vol. 16, nr. 3, s. 269-286.

Holsti, K.J., 1970. "National Role Conceptions in the Study of Foreign Policy", *International Studies Quarterly*, vol. 14, nr. 3, s. 233-309.

Holsti, K.J., 2010. "Exceptionalism in American foreign policy: Is it exceptional?", *European Journal of International Relations*, vol. 3, nr. 3, s. 381-404.

Huntington, Samuel P., 1981. *American politics: the promise of disharmony*. Cambridge, Mass.: Belknap Press.

Lundestad, Geir, 1986. "Uniqueness and Pendulum Swings in US Foreign Policy", *Oxford University Press on behalf of the Royal Institute of International Affairs*, vol. 62, nr. 3, s. 405-421.

Miller, S.A., 2016. "Obama touts TPP trade deal, bucks opposition from Clinton, Trump", *The Washington Times*, Nyhetsartikel, 2016-06-20. [Elektronisk]

<https://www.washingtontimes.com/news/2016/jun/20/obama-touts-tpp-trade-deal-bucks-opposition-hillar/>.

Monten, Jonathan. "Primacy and Grand Strategic Beliefs in US Unilateralism", *Global Governance*, vol. 13, nr. 1, s. 119-138.

Morin, Jean-Frédéric & Jonathan Pacquin, 2018. *Foreign Policy Analysis. A Toolbox*. New York: Palgrave Macmillan.

Nye, Joseph S, 2019. "Debattinlägg: 'Begreppet populism är för luddigt och förklarar för lite.'", *Sydsvenskan*, Debattinlägg, 2019-02-10. [Elektronisk] <https://www.sydsvenskan.se/2019-02-11/begreppet-populism-ar-for-luddigt-och-forklarar-for-lite>.

Office of the United States Trade Representative, 2016. "The President's Trade Agenda", Executive Office of the President – Office of the United States Trade Representative. [Elektronisk] <https://ustr.gov/sites/default/files/2016-Trade-Policy-Agenda.pdf>. Hämtad: 2020-01-27.

Palmer, Doug & Ben Schreckinger, 2015. "Trump vows to declare China a currency manipulator on Day One", *Politico*, Nyhetsartikel. 2015-10-11.

Sides, John & Michael Tesler & Lynn Vavreck, 2017. "The 2016 U.S. Election: How Trump Lost and Won", *Journal of Democracy*, vol. 28, nr. 2, s. 34-44. [Elektronisk] <https://www.politico.com/story/2015/11/donald-trump-china-currency-manipulation-215679>.

Skonieczky, Amy, 2018. "Emotions and Political Narratives: Populism, Trump and Trade", *Politics and Governance*, vol. 6, nr. 4, s. 62-72.

Smith, David, 2017. "Trump withdraws from Trans-Pacific Partnership amid flurry of orders", *The Guardian*, Nyhetsartikel, 2017-01-23. [Elektronisk] <https://www.theguardian.com/us-news/2017/jan/23/donald-trump-first-orders-trans-pacific-partnership-tpp>.

Svensson, Torsten & Jan Teorell, 2007. *Att fråga och att svara: samhällsvetenskaplig metod*. Stockholm: Liber.

Stevenson, Peter W., 2016. "Professor who predicted 30 years of presidential elections correctly called a Trump win in September", *The Washington Post*, Intervju, 2016-11-09. [Elektronisk] <https://www.washingtonpost.com/news/the-fix/wp/2016/10/28/professor-whos-predicted-30-years-of-presidential-elections-correctly-is-doubling-down-on-a-trump-win/>.

TT-AFP-Reuters, 2018. "Nytt frihandelsavtal – minus USA", *SvD Näringsliv*, Nyhetsartikel. 2018-03-08. [Elektronisk] <https://www.svd.se/nytt-frihandelsavtal--minus-usa>.

Winiarski, Michael, 2018. "Michael Winiarski: Omvärlden får det inte lättare att handskas med Donald Trump.", *Dagens Nyheter*, Analys, 2018-11-07.

Zurcher, Anthony, 2016. "US Election 2016 Results: Five reasons Donald Trump won", *BBC News*, Nyhetsartikel, 2016-11-09. [Elektronisk] <https://www.bbc.com/news/election-us-2016-37918303>.